

— Щомъ чуха за казацитѣ, тутакси се разбѣгаха по своитѣ села, като лисици по дупкитѣ.

— Ще рѣче нѣма никаква опасностъ. Да вървимъ по-нататѣкъ!

Карача захвана да рие и да крѣска по колкото гласъ имаше; Татарина—Ерменецъ шиба съ камшика, заптиитѣ дрънкатъ съ сабитѣ и царската поша се друса съ лрѣбна рисъ. Тя продрѣка по моста прѣвъ Ергени и влѣзе въ двора на ергенскиитѣ ханъ.

Двора е обширенъ съ двѣ врати отъ двѣтѣ страни, за Карашъ-жуханъ и за Чорла; вратитѣ сж съ силни ключалки, яхритѣ растворени ствѣршено. Въ двѣтѣ стаи на огнището пламти стѣнь и на него се вари кафе. Тукъ обикновенно обѣдва пошата. Старийтъ Турчинъ, бивший спахия, хвали рибата, която днесъ наловили въ Ергени и прѣснитѣ яйца. Захваха да готвятъ и се приготвиха да обѣдватъ. Вратитѣ затвориха, снѣха товариитѣ отъ конѣтѣ и дадаха сѣно и слама. Всичкитѣ сж увѣрени въ пълната безопасностъ: макаръ лявола да излѣзе изъ-подъ земята, нѣма защо да се боимъ, ний сѣдимъ като че ли въ крѣпостъ.

Когато съ вкусъ вляха обѣда, изведнѣжъ у всѣ-кий проворецъ и у всѣка врата се покараха по-двама хайдути, страшни, мустакати, брадати. съ ножове въ въхитѣ и съ пищови въ деѣтѣ рѣцѣ. Татарина-Ерменецъ първий зарѣва „аманъ! аманъ!“ а слѣдъ него зарѣваха: „аманъ! аманъ!“ карачитѣ и заптиитѣ.

Въйводата грѣмко извика:

— Сложете оръжието при вратитѣ, и ний нѣма да бутнемъ косъмъ на вашитѣ глави; ако ли вий само извикате, то азъ ще разповѣламъ да ви исколятъ.

Гръмовниитѣ ударъ не би билъ по-страшенъ отъ този хайдушки гласъ; затрепера сърцето, а крѣвта истиваше въ жилитѣ и удари къмъ пѣтитѣ отъ силното уплашаване, также както отъ гнѣвътъ тя удря въ главата. Всичкитѣ бѣрваха да си снематъ оръжието, да извадятъ часовницитѣ и киситѣ. Ерменецъ не остави при себе си даже онова меджидие, което бѣше приготвилъ за